

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 145

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

25 Απριλίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 145/01 Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

Δικαστήριο

2016/C 145/02 Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2016 περί των επίσημων αργιών και των δικαστικών διακοπών 2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 145/03 Υπόθεση C-176/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Bank Mellat, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της διάδοσης των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαδικασία εκδόσεως της πράξης — Πρόδληξη πλάνη εκτιμήσεως) 4

2016/C 145/04 Υπόθεση C-49/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanmadrid EFC SA κατά Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες — Διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής — Διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου της εκτελέσεως να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως την ακυρότητα της καταχρηστικής ρήτρας — Αρχή του δεδικασμένου — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ένδικη προστασία) 5

EL

2016/C 145/05	Υπόθεση C-179/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/123/EK — Άρθρο 14 έως 16 — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Προϋποθέσεις εκδόσεως δελτίων υπό ευνοϊκούς φορολογικούς όρους χορηγούμενων από τους εργοδότες στους εργαζομένους τους και χρησιμοποιούμενων για σκοπούς στεγάσεως, αναψυχής και/ή σιτίσεως — Περιορισμοί — Μονοπώλιο)	5
2016/C 145/06	Υπόθεση C-292/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ελληνικό Δημόσιο κατά Στέφανου Στρουμπούλη κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 80/987/EOK — Προσεγγίση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Πεδίο εφαρμογής — Ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις ναυτικών που παρέχουν ναυτική εργασία σε πλοίο με σημαία τρίτης χώρας — Εργοδότης με καταστατική έδρα στην τρίτη αυτή χώρα — Σύμβαση εργασίας η οποία διέπεται από το δικαιο της ίδιας τρίτης χώρας — Κήρυξη πτωχεύσεως του εργοδότη σε κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική του έδρα — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Παράρτημα, σημείο II, Α — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει εγγύηση για τις ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις των ναυτικών εφαρμοζόμενη μόνο στην περίπτωση εγκαταλείψεως τους στην αλλοδαπή — Επίπεδο παρεχόμενης προστασίας μη ισοδύναμο με το προβλεπόμενο από την οδηγία 80/987)	6
2016/C 145/07	Υπόθεση C-299/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen κατά Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena García, Joel Luis Pena Cruz [Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 24, παράγραφος 2 — Κοινωνικές παροχές — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 4 και 70 — Ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα — Αποκλεισμός των υπηκόων κράτους μέλους κατά τους τρεις πρώτους μήνες διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής]	7
2016/C 145/08	Υπόθεση C-314/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sanoma Media Finland Oy — Nelonen Media κατά Viestintävirasto [Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2010/13/ΕΕ — Άρθρο 19, παράγραφος 1 — Διαχωρισμός μεταξύ των τηλεοπτικών διαφημίσεων και προγραμμάτων — Διαχωρισμός οθόνης («Split screen») — Άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2 — Περιορισμός του χρόνου μεταδόσεως διαφημιστικών μηνυμάτων στο 20 % ανά ωρολογιακή ώρα — Ανακοινώσεις χορηγίας — Άλλου είδους αναφορές σε χορηγό — «Διαστήματα μαύρης οθόνης»]	8
2016/C 145/09	Υπόθεση C-429/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Baltic Corporation AS κατά Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba (Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Άρθρα 19, 22 και 29 — Ευθύνη του αερομεταφορέα σε περίπτωση καθυστέρησης της αεροπορικής μεταφοράς επιβατών — Σύμβαση μεταφοράς συναφθείσα από τον εργοδότη επιβατών — Ζημία λόγω καθυστέρησης — Ζημία την οποία υπέστη ο εργοδότης)	9
2016/C 145/10	Υπόθεση C-446/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Υπηρεσίες απορρίψεως σφαγίων και διαθέσεως ζωικών καταλοίπων — Διατήρηση αποθεμάτων παραγωγικής ικανότητας σε περίπτωση επιζωοτίας — Απόφαση κηρύσσει τις ενισχύσεις ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αντιστάθμιση σχετικά με την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	9
2016/C 145/11	Υπόθεση C-454/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 1999/31/EK — Άρθρο 14 — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής μη συμμορφούμενοι προς την ισχύουσα ρύθμιση — Διαδικασία παύσεως της λειτουργίας και διαχειρίσεως μετά την παύση της λειτουργίας)	10

2016/C 145/12	Υπόθεση C-22/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Παροχή υπηρεσιών συνδεδεμένων στενά με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Απαλλαγή της εκμισθώσεως αποβαθρών και θέσεων ελλιμενισμού πλωτών σκαφών σε μέλη ναυτικών ομίλων, στο πλαίσιο δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας και αναψυχής που δεν μπορούν να εξομοιωθούν με την ενασχόληση με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Χορήγηση της απαλλαγής μόνο στα μέλη ναυτικών ομίλων που δεν απασχολούν μισθωτούς για την παροχή των υπηρεσιών τους — Δεν εμπίπτει — Άρθρο 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ')	11
2016/C 145/13	Υπόθεση C-124/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salutas Pharma GmbH κατά Hauptzollamt Hannover (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 3004 — Αναβράζοντα δισκία που περιέχουν 500 mg ασβεστίου — Περιεκτικότητα σε ορισμένη ουσία της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως σημαντικά μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση της ουσίας αυτής για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του οργανισμού και της υγείας)	12
2016/C 145/14	Υπόθεση C-143/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — G.E. Security BV κατά Staatssecretaris van Financiën [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Κλάσεις 8517, 8521, 8531 και 8543 — Εμπόρευμα με την ονομασία «πολυπλέκτης βίντεο»]	12
2016/C 145/15	Υπόθεση C-601/15 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. N. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία — Οδηγία 2008/115/EK — Νόμιμη παραμονή — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 9 — Δικαίωμα παραμονής σε κράτος μέλος — Οδηγία 2013/33/ΕΕ — Άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε' — Κράτηση — Προστασία της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξεως — Κύρος — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 6 και 52 — Περιορισμός — Αναλογικότητα)	13
2016/C 145/16	Υπόθεση C-325/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Πολωνία) την 1η Ιουλίου 2015 — Z. Ś., Z. M., M. P. κατά X w G.	13
2016/C 145/17	Υπόθεση C-374/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2015 η Harper Hygienics S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 13 Μαΐου 2015 στην υπόθεση T-363/12, Harper Hygienics κατά ΓΕΕΑ — Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)	14
2016/C 145/18	Υπόθεση C-16/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2016 το Βασίλειο του Βελγίου κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-721/14, Βασίλειο του Βελγίου κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14
2016/C 145/19	Υπόθεση C-24/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Nintendo Co. Ltd κατά BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA	15
2016/C 145/20	Υπόθεση C-25/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Nintendo Co. Ltd κατά BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA	16
2016/C 145/21	Υπόθεση C-36/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2016 — Minister Finansów κατά Posnania Investment S.A.	17

2016/C 145/22	Υπόθεση C-37/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2016 — Minister Finansów κατά Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP με έδρα τη Βαρσοβία	17
2016/C 145/23	Υπόθεση C-44/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2016 η Dyson Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 11 Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-544/13, Dyson Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	18
2016/C 145/24	Υπόθεση C-55/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) την 1η Φεβρουαρίου 2016 — Evo Bus GmbH κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș	19
2016/C 145/25	Υπόθεση C-59/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Φεβρουαρίου 2016 — The Shirtmakers BV κατά Staatssecretaris van Financiën	20
2016/C 145/26	Υπόθεση C-62/16: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας	20
2016/C 145/27	Υπόθεση C-74/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso Administrativo nº 4 de Madrid (Ισπανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania κατά Ayuntamiento de Getafe	21
2016/C 145/28	Υπόθεση C-82/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) στις 12 Φεβρουαρίου 2016 — A. K. κ.λπ. κατά Belgische Staat	21
2016/C 145/29	Υπόθεση C-90/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The English Bridge Union Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	23
2016/C 145/30	Υπόθεση C-96/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — Banco Santander, S.A. κατά Mahamadou Demba και Mercedes Godoy Bonet	24
2016/C 145/31	Υπόθεση C-98/16: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνική Δημοκρατία	25
2016/C 145/32	Υπόθεση C-127/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2016 η SNCF Mobilités (SNCF) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-242/12, SNCF κατά Επιτροπής	25

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 145/33	Υπόθεση T-53/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2016 — credentis κατά ΓΕΕΑ — Aldi Karlslunde (Curodont) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Curodont — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Eurodont — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009)	27
2016/C 145/34	Υπόθεση T-160/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2016 — LG Developpement κατά ΓΕΕΑ — Bayerische Motoren Werke (MINICARGO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος MINICARGO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα MINI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2016/C 145/35	Υπόθεση T-681/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2016 — Colomer Italy κατά ΓΕΕΑ — Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	28

2016/C 145/36	Υπόθεση T-50/16: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2016 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής	29
2016/C 145/37	Υπόθεση T-53/16: Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2016 — Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής	30
2016/C 145/38	Υπόθεση T-74/16: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — ΠΟΑ κατά Επιτροπής	31
2016/C 145/39	Υπόθεση T-89/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 26 Φεβρουαρίου 2016 η Nicole Clarke, η Sigrid Dickmanns και η Ελισάβετ Παπαθανασίου κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-101/14, F-102/14 και F-103/14, Clarke κ.λπ. κατά EUIPO	32
2016/C 145/40	Υπόθεση T-94/16: Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2016 — Sheridan κατά Κοινοβουλίου	33
2016/C 145/41	Υπόθεση T-97/16: Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2016 — Kasztantowicz κατά EUIPO — Gbb Group (GEOTEK)	33
2016/C 145/42	Υπόθεση T-98/16: Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2016 — Ιταλία κατά Επιτροπής	34
2016/C 145/43	Υπόθεση T-101/16: Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2016 — Klausner Holz Niedersachsen κατά Επιτροπής	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 145/44	Υπόθεση F-152/15: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Kozak κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/293/14 — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην επιτρέψει τη συμμετοχή του υποψηφίου στις δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως — Αίτηση επανεξετάσεως — Νέα απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που επιβεβαιώνει την πρώτη της απόφαση — Κοινοποίηση αιτιολογημένης απαντήσεως από την EPSO — Αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη — Προθεσμία προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας)	37
2016/C 145/45	Υπόθεση F-5/16: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιανουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής	37
2016/C 145/46	Υπόθεση F-6/16: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2016 — ZZ κ.λπ. κατά EYED	38
2016/C 145/47	Υπόθεση F-7/16: Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής	38
2016/C 145/48	Υπόθεση F-8/16: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά EMA	39
2016/C 145/49	Υπόθεση F-9/16: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	40
2016/C 145/50	Υπόθεση F-11/16: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής	41

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 145/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 136 της 18.4.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 118 της 4.4.2016

EE C 111 της 29.3.2016

EE C 106 της 21.3.2016

EE C 98 της 14.3.2016

EE C 90 της 7.3.2016

EE C 78 της 29.2.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου

της 9ης Μαρτίου 2016

περί των επισήμων αργιών και των δικαστικών διακοπών

(2016/C 145/02)

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 24, παράγραφοι 2, 4 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας,

Εκτιμώντας ότι, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, πρέπει να καταρτιστεί ο κατάλογος των επισήμων αργιών και να οριστούν οι ημερομηνίες των δικαστικών διακοπών,

ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Ο κατάλογος των επισήμων αργιών υπό την έννοια του άρθρου 24, παράγραφοι 4 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας καθορίζεται ως ακολούθως:

- η Πρωτοχρονιά,
- η Δευτέρα του Πάσχα,
- η 1η Μαΐου,
- η ημέρα της Αναλήψεως,
- η Δευτέρα της Πεντηκοστής,
- η 23η Ιουνίου,
- η 15η Αυγούστου,
- η 1η Νοεμβρίου,
- η 25η Δεκεμβρίου,
- η 26η Δεκεμβρίου.

Άρθρο 2

Για την περίοδο από 1ης Νοεμβρίου 2016 μέχρι 31 Οκτωβρίου 2017, οι ημερομηνίες των δικαστικών διακοπών υπό την έννοια του άρθρου 24, παράγραφοι 2 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας καθορίζονται ως ακολούθως:

- Χριστούγεννα 2016: από τη Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου 2016 μέχρι και την Κυριακή 8 Ιανουαρίου 2017,

- Πάσχα 2017: από τη Δευτέρα 10 Απριλίου 2017 μέχρι και την Κυριακή 23 Απριλίου 2017,
- Καλοκαίρι 2017: από την Παρασκευή 21 Ιουλίου 2017 μέχρι και την Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2017.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Λουξεμβούργο, 9 Μαρτίου 2016.

Ο Γραμματέας

A. CALOT ESCOBAR

Ο Πρόεδρος

K. LENAERTS

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Bank Mellat, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

(Υπόθεση C-176/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Καταπολέμηση της διάδοσης των πυρηνικών όπλων — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Διαδικασία εκδόσεως της πράξης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2016/C 145/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Bishop)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Bank Mellat (εκπρόσωποι: M. Brindle, QC, R. Blakeley και V. Zaiwalla, barristers, καθώς και Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla και F. Zaiwalla, solicitors), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci και M. Κωνσταντινίδη)

Παρεμβαίνουν υπέρ του αναιρεσειόντος: Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: L. Christie και S. Behzadi-Spencer, επικουρούμενοι από την S. Lee, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, περάν των δικαστικών του εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Bank Mellat σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 15.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanmadrid EFC SA κατά Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

(Υπόθεση C-49/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες — Διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής — Διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου της εκτελέσεως να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως την ακυρότητα της καταχρηστικής ρήτρας — Αρχή του δεδικασμένου — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ένδικη προστασία)

(2016/C 145/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanmadrid EFC SA

κατά

Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, που δεν επιτρέπει στον δικαστή ο οποίος έχει επιληφθεί κατά το στάδιο της εκτελέσεως μιας διαταγής πληρωμής να εκτιμήσει αυτεπαγγέλτως την ύπαρξη καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας η οποία περιέχεται σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, όταν η αρχή που αποφάνθηκε επί της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής δεν είναι αρμόδια να προβεί σε μια τέτοια εκτίμηση.

⁽¹⁾ EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-179/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/123/ΕΚ — Άρθρα 14 έως 16 — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Προϋποθέσεις εκδόσεως δελτίων υπό ευνοϊκούς φορολογικούς όρους χορηγούμενων από τους εργοδότες στους εργαζομένους τους και χρησιμοποιούμενων για σκοπούς στεγάσεως, αναμυχής και/ή στίσεως — Περιορισμοί — Μονοπώλιο)

(2016/C 145/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Tokár και E. Montaguti)

Καθής: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Z. Fehér και G. Koós)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Με την καθιέρωση και τη διατήρηση του συστήματος της κάρτας δραστηριοτήτων ελεύθερου χρόνου *Széchenyi*, το οποίο προβλέπεται με το κυβερνητικό διάταγμα 55/2011, της 12ης Απριλίου 2011, για την έκδοση και χρήση της κάρτας δραστηριοτήτων ελεύθερου χρόνου *Széchenyi* και τροποποιήθηκε με τον νόμο CLVI της 21ης Νοεμβρίου 2011, για την τροποποίηση ορισμένων φορολογικών νόμων και άλλων συναφών πράξεων, η Ουγγαρία παρέβη την οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, στον βαθμό που:
 - το άρθρο 13 του εν λόγω κυβερνητικού διατάγματος, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο d, του νόμου XCVI του 1993 για τα ταμεία εκουσίας αλληλασφαλίσεως, με το άρθρο 2, στοιχείο b, του νόμου CXXXII του 1997 για τα υποκαταστήματα και τα εμπορικά πρακτορεία των επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στην αλλοδαπή, καθώς και με τα άρθρα 1, 2, παράγραφοι 1 και 2, 55, παράγραφοι 1 και 3, και 64, παράγραφος 1, του νόμου IV του 2006 για τις εμπορικές εταιρίες, αποκλείει την έκδοση της κάρτας δραστηριοτήτων ελεύθερου χρόνου *Széchenyi* από τα υποκαταστήματα κατά παράβαση, ως εκ τούτου, του άρθρου 14, σημείο 3, της οδηγίας αυτής·
 - το εν λόγω άρθρο 13, σε συνδυασμό με τις ίδιες ως άνω εθνικές διατάξεις, δεν αναγνωρίζει, βάσει των προϋποθέσεων που προβλέπει το ίδιο αυτό άρθρο 13, στοιχεία α έως ε, τη δραστηριότητα ομίλων των οποίων η μητρική εταιρία δεν έχει συσταθεί σύμφωνα με το ουγγρικό δίκαιο και των οποίων τα μέλη δεν λειτουργούν υπό εταιρικές μορφές προβλεπόμενες από το ουγγρικό δίκαιο κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο β', και 3, της εν λόγω οδηγίας·
 - το άρθρο 13 του κυβερνητικού διατάγματος 55/2011, σε συνδυασμό με τις ίδιες ως άνω εθνικές διατάξεις, επιφυλάσσει τη δυνατότητα εκδόσεως της κάρτας δραστηριοτήτων ελεύθερου χρόνου *Széchenyi* στις τράπεζες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καθόσον μόνον οι οργανισμοί αυτοί δύνανται να πληρούν τις προϋποθέσεις αυτού του άρθρου 13, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφοι 1, 2, στοιχείο δ', και 3, της ίδιας οδηγίας·
 - το εν λόγω άρθρο 13 επιβάλλει, για την έκδοση της κάρτας δραστηριοτήτων ελεύθερου χρόνου *Széchenyi*, την ύπαρξη εγκαταστάσεως στην Ουγγαρία κατά παράβαση του άρθρου 16 της οδηγίας 2006/13·
- 2) Το σύστημα των δελτίων *Erzsébet* το οποίο διέπεται από τον νόμο CLVI, της 21ης Νοεμβρίου 2011, και από τον νόμο CIII, της 6ης Ιουλίου 2012, για το πρόγραμμα *Erzsébet* αντιβαίνει στα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ στον βαθμό που η εν λόγω εθνική νομοθεσία δημιουργεί μονοπώλιο υπέρ δημοσίων οργανισμών στον τομέα της εκδόσεως δελτίων για την αγορά κρύων γευμάτων τα οποία δύνανται να χορηγούνται, υπό φορολογικώς ευνοϊκούς όρους, από τους εργοδότες στους μισθωτούς εργαζομένους τους ως παροχές σε είδος.
- 3) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 202 της 30.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ελληνικό Δημόσιο κατά Στέφανου Στρουμπούλη κ.λπ.

(Υπόθεση C-292/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Πεδίο εφαρμογής — Ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις ναυτικών που παρέχουν ναυτική εργασία σε πλοίο με σημαία τρίτης χώρας — Εργοδότης με καταστατική έδρα στην τρίτη αυτή χώρα — Σύμβαση εργασίας η οποία διέπεται από το δίκαιο της ίδιας τρίτης χώρας — Κήρυξη πτωχεύσεως του εργοδότη σε κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η πραγματική του έδρα — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Παράρτημα, σημείο II, Α — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει εγγύηση για τις ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις των ναυτικών εφαρμοζόμενη μόνο στην περίπτωση εγκαταλείψεώς τους στην αλλοδαπή — Επίπεδο παρεχόμενης προστασίας μη ισοδύναμο με το προβλεπόμενο από την οδηγία 80/987)

(2016/C 145/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ελληνικό Δημόσιο

κατά

Στέφανου Στρουμπούλη, Νικολάου Κούμπανου, Παναγιώτη Ρενιέρη, Χαράλαμπου Ρενιέρη, Ιωάννη Ζαχαρία, Δημητρίου Λαζάρου, Απόστολου Χατζησωτηρίου

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έχει την έννοια ότι, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, ναυτικοί που διαμένουν σε ορισμένο κράτος μέλος και ναυτολογήθηκαν στο ίδιο κράτος μέλος από εταιρία με καταστατική μεν έδρα σε τρίτη χώρα, πλην όμως με πραγματική έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος, για να εργαστούν σε κρουαζιερόπλοιο υπό σημαία της εν λόγω τρίτης χώρας και πλοιοκτησίας της εν λόγω εταιρίας, με σύμβαση εργασίας που ορίζει ως εφαρμοστέο δίκαιο το δίκαιο της ως άνω τρίτης χώρας, πρέπει να υπάγονται στις προστατευτικές διατάξεις της εν λόγω οδηγίας για τις ανεξόφλητες μισθολογικές απαιτήσεις τους κατά της ίδιας ως άνω εταιρίας, μετά την κήρυξή της σε πτώχευση, κατά το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, από δικαστήριο του κράτους αυτού.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 80/987 έχει την έννοια ότι, όσον αφορά εργαζομένους που τελούν στην κατάσταση των αναιρεσίβλητων της κύριας δίκης, δεν αποτελεί «ισοδύναμη προστασία με εκείνη που προκύπτει από την [ως άνω] οδηγία» κατά την εν λόγω διάταξη η προστασία που προβλέπει το άρθρο 29 του νόμου 1220/1981, περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως της περί Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς νομοθεσίας, στην περίπτωση εγκαταλείψεως ναυτικών στην αλλοδαπή.

(¹) EE C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen κατά Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Υπόθεση C-299/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Ίση μεταχείριση — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 24, παράγραφος 2 — Κοινωνικές παροχές — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 4 και 70 — Ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα — Αποκλεισμός των υπηκόων κράτους μέλους κατά τους τρεις πρώτους μήνες διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής]

(2016/C 145/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

κατά

Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Διατακτικό

Το άρθρο 24 της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, και το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 1244/2010 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας οι πολίτες άλλων κρατών μελών που τελούν στην κατάσταση που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 αποκλείονται από τη χορήγηση ορισμένων «ειδικών μη ανταποδοτικού τύπου παροχών σε χρήμα» κατά την έννοια του άρθρου 70, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού 883/2004 οι οποίες αποτελούν επίσης «κοινωνική παροχή» κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, της ως άνω οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 315 της 19.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sanoma Media Finland Oy — Nelonen Media κατά Viestintävirasto

(Υπόθεση C-314/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2010/13/ΕΕ — Άρθρο 19, παράγραφος 1 — Διαχωρισμός μεταξύ των τηλεοπτικών διαφημίσεων και προγραμμάτων — Διαχωρισμός οθόνης («Split screen») — Άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2 — Περιορισμός του χρόνου μεταδόσεως διαφημιστικών μηνυμάτων στο 20 % ανά ωρολογιακή ώρα — Ανακοινώσεις χορηγίας — Άλλου είδους αναφορές σε χορηγό — «Διαστήματα μαύρης οθόνης»]

(2016/C 145/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sanoma Media Finland Oy — Nelonen Media

κατά

Viestintävirasto

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει την ύπαρξη διαχωρισμένης οθόνης στην οποία εμφανίζονται σε μία στήλη οι τίτλοι τέλους τηλεοπτικού προγράμματος και σε άλλη η αναγγελία των εκπομπών του παρόχου που ακολουθούν, προς τον σκοπό διαχωρισμού του τερματιζόμενου προγράμματος από το διαφημιστικό διάλειμμα που έπεται αυτού, χωρίς να συνδυάζεται κατ' ανάγκη με, ή να ακολουθείται από, ακουστικό ή οπτικό σήμα, υπό τον όρο ότι η εν λόγω μέθοδος διαχωρισμού πληροί, αυτή καθαυτήν, τις προϋποθέσεις της πρώτης περιόδου του εν λόγω άρθρου 19, παράγραφος 1, πράγμα που οφείλει να εξακριβώσει το αιτούν δικαστήριο.
- 2) Το άρθρο 23, παράγραφος 2, της οδηγίας 2010/13 έχει την έννοια ότι οι ανακοινώσεις χορηγίας που εμφανίζονται σε προγράμματα διαφορετικά από αυτό που δέχεται τη χορηγία, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να προσμετρώνται κατά τον υπολογισμό του μέγιστου επιτρεπόμενου διαφημιστικού χρόνου ανά ωρολογιακή ώρα τον οποίο ορίζει το άρθρο 23, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

- 3) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος δεν έχει κάνει χρήση της ευχέρειας να προβλέψει αυστηρότερο κανόνα σε σχέση με τον προβλεπόμενο από το ως άνω άρθρο, όχι μόνο δεν απάδει προς αυτό η προσμέτρηση των «διαστημάτων μαύρης οθόνης» που παρεμβάλλονται μεταξύ των διαφόρων διαφημιστικών μηνυμάτων ενός διαφημιστικού διαλείμματος ή μεταξύ του εν λόγω διαλείμματος και του τηλεοπτικού προγράμματος που έπεται αυτού στο ανώτατο όριο 20 % διαφημιστικού χρόνου ανά ωρολογιακή ώρα που το εν λόγω άρθρο ορίζει, αλλ' ότι, επίσης, επιβάλλεται η προσμέτρηση αυτή.

(¹) EE C 292 της 1.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Baltic Corporation AS κατά Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

(Υπόθεση C-429/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Άρθρα 19, 22 και 29 — Ευθύνη του αερομεταφορέα σε περίπτωση καθυστέρησης της αεροπορικής μεταφοράς επιβατών — Σύμβαση μεταφοράς συναφθείσα από τον εργοδότη επιβατών — Ζημία λόγω καθυστέρησης — Ζημία την οποία υπέστη ο εργοδότης)

(2016/C 145/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air Baltic Corporation AS

κατά

Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

Διατακτικό

Η Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2001/539/EK του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, ιδίως δε τα άρθρα της 19, 22 και 29, έχει την έννοια ότι αερομεταφορέας που σύναψε σύμβαση διεθνούς μεταφοράς με εργοδότη προσώπων που ταξίδευαν ως επιβάτες, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, ευθύνεται έναντι του εργοδότη αυτού για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω καθυστέρησης των πτήσεων που πραγματοποίησαν οι υπάλληλοι του εν λόγω εργοδότη κατ' εφαρμογήν της συμβάσεως αυτής και σχετίζεται με τα επιπλέον έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο εργοδότης αυτός.

(¹) EE C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-446/14 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Υπηρεσίες απορρίψεως σφαγίων και διαθέσεως ζωικών καταλοίπων — Διατήρηση αποθεμάτων παραγωγικής ικανότητας σε περίπτωση επιζωοτίας — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αντιστάθμιση σχετικά με την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 145/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller, T. Lübbig και M. Klasse, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και C. Egerer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-454/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14 — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής μη συμμορφούμενοι προς την ισχύουσα ρύθμιση — Διαδικασία παύσεως της λειτουργίας και διαχείρισεως μετά την παύση της λειτουργίας)

(2016/C 145/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano και D. Loma-Orsorio Lerena)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε έναν από τους επίμαχους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, ήτοι τους χώρους στις τοποθεσίες Ortuella (Χώρα των Βάσκων), Zurita και Juan Grande (Κανάριοι Νήσοι), τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ζητηθεί από τον φορέα εκμεταλλεύσεως να εκπονήσει σχέδιο διευθετήσεως του χώρου και να μεριμνήσει για την πλήρη εκτέλεση του σχεδίου αυτού σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, πλην εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα I, σημείο 1, της οδηγίας αυτής, εντός οκτώ ετών από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, παρέβη, για κάθε έναν από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο γ', της οδηγίας.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε έναν από τους επίμαχους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, ήτοι τους χώρους στις τοποθεσίες Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia), Legazpia (Guipuscoa), Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumbler (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Σεβίλλη), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Σεβίλλη), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Σεβίλλη), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Σεβίλλη), El Chaparral (Écija, Σεβίλλη), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Σεβίλλη), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz), Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Σεβίλλη), Carretera de Los Villares (Andújar, Jaén), La Chacona (Cabra, Κόρδοβα) και El Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz), τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ', και 13 της οδηγίας οδηγίας 1999/31, η λειτουργία των χώρων που δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνεχίσεως των δραστηριοτήτων, παρέβη, για κάθε έναν από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο β', της οδηγίας.

3) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-22/15) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Παροχή υπηρεσιών συνδεομένων στενά με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Απαλλαγή της εκμίσθωσης αποβαθρών και θέσεων ελλιμενισμού πλωτών σκαφών σε μέλη ναυτικών ομίλων, στο πλαίσιο δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας και αναψυχής που δεν μπορούν να εξομοιωθούν με την ενασχόληση με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή — Χορήγηση της απαλλαγής μόνο στα μέλη ναυτικών ομίλων που δεν απασχολούν μισθωτούς για την παροχή των υπηρεσιών τους — Δεν εμπίπτει — Άρθρο 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ')

(2016/C 145/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και G. Wils)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και M. Noort)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 24, παράγραφος 1, και 133 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της εν λόγω οδηγίας, καθόσον:

- προέβλεπε ότι, στο πλαίσιο δραστηριοτήτων ναυσιπλοΐας και αναψυχής που δεν μπορούν να εξομοιωθούν με την ενασχόληση με τον αθλητισμό ή με τη σωματική αγωγή, η εκμίσθωση αποβαθρών και θέσεων ελλιμενισμού πλωτών σκαφών σε μέλη ναυτικών ομίλων οι οποίοι δεν απασχολούν μισθωτούς για την παροχή των υπηρεσιών τους απαλλάσσεται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας, και
- προέβλεπε ότι, όταν οι αποβάθρες και οι θέσεις ελλιμενισμού πλωτών σκαφών εκμισθώνονται σε πρόσωπα που ασχολούνται με τον αθλητισμό και η εκμίσθωση αυτή συνδέεται στενά και είναι απολύτως αναγκαία για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, η απαλλαγή χορηγείται μόνο στους ναυτικούς όμιλους οι οποίοι δεν απασχολούν μισθωτούς για την παροχή των υπηρεσιών τους.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 228 της 13.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salutas Pharma GmbH κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-124/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάση 3004 — Αναβράζοντα δισκία που περιέχουν 500 mg ασβεστίου — Περιεκτικότητα σε ορισμένη ουσία της συνιστώμενης ημερήσιας δόσεως σημαντικά μεγαλύτερη από τη συνιστώμενη ημερήσια δόση της ουσίας αυτής για τη διατήρηση της καλής κατάστασης του οργανισμού και της υγείας)

(2016/C 145/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Salutas Pharma GmbH

κατά

Hauptzollamt Hannover

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που διαλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προϊόν όπως τα αναβράζοντα δισκία που περιέχουν 500 mg ασβεστίου ανά δισκίο, χρησιμοποιούνται για την πρόληψη και θεραπεία της οστεοπορώσεως ή επικουρικώς προς τις ειδικές θεραπευτικές αγωγές για την πρόληψη και θεραπεία της οστεοπόρωσης και των οποίων η μέγιστη συνιστώμενη ημερήσια δόση ανέρχεται για τους ενήλικες, κατά τα αναγραφόμενα στην ετικέτα, σε 1 500 mg εμπίπτει στην κλάση 3004 της ως άνω ονοματολογίας.

⁽¹⁾ — ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — G.E. Security BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-143/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη εμπορευμάτων — Κλάσεις 8517, 8521, 8531 και 8543 — Εμπόρευμα με την ονομασία «πολυπλέκτης βίντεο»]

(2016/C 145/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

G.E. Security BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι εμπόρευμα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη με την ονομασία «πολυπλέκτης βίντεο» πρέπει, υπό την επιφύλαξη της εκτιμήσεως του αιτούντος δικαστηρίου επί του συνόλου των πραγματικών στοιχείων που διαθέτει, να καταταχθεί στην κλάση 8521 της εν λόγω ονοματολογίας.

(¹) EE C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — J. N. κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-601/15 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία — Οδηγία 2008/115/ΕΚ — Νόμιμη παραμονή — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 9 — Δικαίωμα παραμονής σε κράτος μέλος — Οδηγία 2013/33/ΕΕ — Άρθρο 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε΄ — Κράτηση — Προστασία της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξεως — Κύρος — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 6 και 52 — Περιορισμός — Αναλογικότητα)

(2016/C 145/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

J. N.

κατά

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Διατακτικό

Από την εξέταση του άρθρου 8, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της διατάξεως αυτής υπό το πρίσμα των άρθρων 6 και 52, παράγραφοι 1 και 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 38 της 1.2.2016.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Πολωνία) την 1η Ιουλίου 2015 — Z. Ś., Z. M., M. P. κατά X w G.

(Υπόθεση C-325/15)

(2016/C 145/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Z. Ś., Z. M., M. P.

Καθού: X w G.

Το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) εξέδωσε στις 18 Φεβρουαρίου 2016 διάταξη με την οποία απάντησε στο πρώτο υποβληθέν από το αιτούν δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα. Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα κρίθηκε προδήλως απαράδεκτο.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2015 η Harper Hygienics S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 13 Μαΐου 2015 στην υπόθεση T-363/12, Harper Hygienics κατά ΓΕΕΑ — Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Υπόθεση C-374/15 P)

(2016/C 145/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Harper Hygienics S.A (εκπρόσωπος: D. Rzażewska)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Clinique Laboratories, LLC

Με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2016 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2016 το Βασίλειο του Βελγίου κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 27 Οκτωβρίου 2015 στην υπόθεση T-721/14, Βασίλειο του Βελγίου κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-16/16 P)

(2016/C 145/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck, M. Jacobs, J. Van Holm, P. Vlaemminck και B. Van Vooren, δικηγόροι)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εν όλω τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου στη υπόθεση T-721/14·
- να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως·
- να εκδικάσει την υπόθεση επί της ουσίας·

- να κηρύξει παραδεκτές τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: παραβίαση των αρχών του καταμερισμού των αρμοδιοτήτων, της καλόπιστης συνεργασίας και της θεσμικής ισορροπίας και εσφαλμένη εφαρμογή των προϋποθέσεων του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: παραγνώριση τόσο της αμοιβαιότητας του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας όσο και της θέσεως του κράτους μέλους ως προνομιακού προσφεύγοντος για την προάσπιση των προνομίων του.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: εσφαλμένη ερμηνεία των εννόμων αποτελεσμάτων της συστάσεως έναντι του Βελγίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Nintendo Co. Ltd κατά BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA

(Υπόθεση C-24/16)

(2016/C 145/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως ενάγουσα: Nintendo Co. Ltd

Πρωτοδίκως εναγόμενες: BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι το δικαστήριο κράτους μέλους, του οποίου η δικαιοδοσία ως προς έναν εκ των εναγομένων προκύπτει αποκλειστικά και μόνο από το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾, διότι ο εναγόμενος αυτός, ο οποίος έχει εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, προμήθευσε σε άλλο εναγόμενο εγκατεστημένο στο πρώτο κράτος μέλος προϊόντα τα οποία ενδεχομένως προσβάλλουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, να διατάξει κατά του πρώτου εναγομένου, στο πλαίσιο δίκης με αντικείμενο αξιώσεις από κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, μέτρα τα οποία ισχύουν για ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης και δεν περιορίζονται μόνο στις συναλλακτικές σχέσεις που θεμελιώνουν τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού;
- 2) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, και ιδίως το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ' αυτού, την έννοια ότι ένας τρίτος δύναται να απεικονίσει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για εμπορικούς σκοπούς στην περίπτωση που επιθυμεί να διανείμει εξαρτήματα τα οποία προορίζονται για προϊόντα που καλύπτονται από το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα του δικαιούχου; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: ποια κριτήρια εφαρμόζονται;
- 3) Πως καθορίζεται ο τόπος «στ[ο]ν οποί[ο] διαπράχθηκε η προσβολή» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές ⁽³⁾, σε περιπτώσεις στις οποίες ο αυτοργός της προσβολής
 - α) προσφέρει τα προϊόντα τα οποία προσβάλλουν κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα μέσω ιστοσελίδας και η ιστοσελίδα απευθύνεται (και) σε άλλα κράτη μέλη πέραν του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο αυτοργός της προσβολής;

- β) αναθέτει σε άλλον τη μεταφορά των προϊόντων τα οποία προσβάλλουν κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα προς κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο έχει την έδρα του;

Έχει το άρθρο 15, στοιχεία α' και γ', του εν λόγω κανονισμού την έννοια ότι το καθοριζόμενο κατά τον τρόπο αυτό δίκαιο είναι εφαρμοστέο και επί πράξεων συμμετοχής άλλων προσώπων;

⁽¹⁾ EE L 3, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 12, σ. 1.

⁽³⁾ EE L 199, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Ιανουαρίου 2016 — Nintendo Co. Ltd κατά BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA

(Υπόθεση C-25/16)

(2016/C 145/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως ενάγουσα: Nintendo Co. Ltd

Πρωτοδίκως εναγόμενες: BigBen Interactive GmbH και BigBen Interactive SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι το δικαστήριο κράτους μέλους, του οποίου η δικαιοδοσία ως προς έναν εκ των εναγομένων προκύπτει αποκλειστικά και μόνο από το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾, διότι ο εναγόμενος αυτός, ο οποίος έχει εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, προμήθευσε σε άλλο εναγόμενο εγκατεστημένο στο πρώτο κράτος μέλος προϊόντα τα οποία ενδεχομένως προσβάλλουν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, να διατάξει κατά του πρώτου εναγομένου, στο πλαίσιο δίκης με αντικείμενο αξιώσεις από κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, μέτρα τα οποία ισχύουν για ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης και δεν περιορίζονται μόνο στις συναλλακτικές σχέσεις που θεμελιώνουν τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού;
- 2) Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, και ιδίως το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ' αυτού, την έννοια ότι ένας τρίτος δύναται να απεικονίσει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για εμπορικούς σκοπούς στην περίπτωση που επιθυμεί να διανείμει εξαρτήματα τα οποία προορίζονται για προϊόντα που καλύπτονται από το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα του δικαιούχου; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: ποια κριτήρια εφαρμόζονται;
- 3) Πως καθορίζεται ο τόπος «στ[ο]ν οποί[ο] διαπράχθηκε η προσβολή» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές ⁽³⁾, σε περιπτώσεις στις οποίες ο αυτουργός της προσβολής

- α) προσφέρει τα προϊόντα τα οποία προσβάλλουν κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα μέσω ιστοσελίδας και η ιστοσελίδα απευθύνεται (και) σε άλλα κράτη μέλη πέραν του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο αυτουργός της προσβολής;

- β) αναθέτει σε άλλον τη μεταφορά των προϊόντων τα οποία προσβάλλουν κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα προς κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο έχει την έδρα του;

Έχει το άρθρο 15, στοιχεία α' και γ', του εν λόγω κανονισμού την έννοια ότι το καθοριζόμενο κατά τον τρόπο αυτό δίκαιο είναι εφαρμοστέο και επί πράξεων συμμετοχής άλλων προσώπων;

⁽¹⁾ EE L 3, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 12, σ. 1.

⁽³⁾ EE L 199, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2016 — Minister Finansów κατά Posnania Investment S.A.

(Υπόθεση C-36/16)

(2016/C 145/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Minister Finansów

Καθής: Posnania Investment S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά φορολογητέα πράξη (παράδοση αγαθών) κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, η μεταβίβαση της κυριότητας ενός ακινήτου (ενός πράγματος) από τον υποκείμενο στο φόρο προς α) το δημόσιο, προς διακανονισμό ληξιπρόθεσμων οφειλών από φόρους αποδιδόμενους στον κρατικό προϋπολογισμό ή β) τον δήμο, τον νομό ή την περιφέρεια, προς διακανονισμό ληξιπρόθεσμων οφειλών από φόρους αποδιδόμενους στους προϋπολογισμούς αυτών, όταν οδηγεί σε απόσβεση της φορολογικής οφειλής;

⁽¹⁾ EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 22 Ιανουαρίου 2016 — Minister Finansów κατά Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP με έδρα τη Βαρσοβία

(Υπόθεση C-37/16)

(2016/C 145/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Minister Finansów

Καθής: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP με έδρα τη Βαρσοβία (SAWP).

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Παρέχουν υπηρεσία, κατά την έννοια των άρθρων 24, σημείο 1 και 25, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, οι δημιουργοί, ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες καθώς και οι λοιποί δικαιούχοι προς τους παραγωγούς και εισαγωγείς μαγνητοφώνων και άλλων παρόμοιων συσκευών καθώς και κενών υποθεμάτων δεδομένων, από τους οποίους οι οργανώσεις συλλογικής διαχείρισης εισπράττουν ιδίω ονόματι, αλλά για λογαριασμό των εν λόγω δημιουργών, ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών καθώς και λοιπών δικαιούχων, τέλη για την πώληση των ως άνω συσκευών καθώς και κενών υποθεμάτων δεδομένων;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, ενεργούν οι οργανώσεις συλλογικής διαχείρισης, οι οποίες εισπράττουν από τους παραγωγούς και εισαγωγείς τέλη για την πώληση συσκευών και κενών υποθεμάτων δεδομένων, ως υποκείμενοι στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 28 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1), υποχρεούμενοι να εκδώσουν για τις εν λόγω πράξεις τιμολόγιο κατά την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 1, σημείο 1, της ίδιας οδηγίας, προς τους παραγωγούς ή εισαγωγείς μαγνητοφώνων και άλλων παρόμοιων συσκευών καθώς και κενών υποθεμάτων δεδομένων, στο οποίο να αναγράφεται η είσπραξη του οφειλόμενου ΦΠΑ λόγω επιβολής τελών, και, κατά τη στιγμή της απόδοσης των εισπραχθέντων τελών προς τους δημιουργούς, ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες καθώς και λοιπούς δικαιούχους, υποχρεούνται οι τελευταίοι να εκδίδουν για την είσπραξη των τελών τιμολόγιο προς την οργάνωση συλλογικής διαχείρισης που εισπράττει τα τέλη στο οποίο να αναγράφεται ο σχετικός ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

**Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2016 η Dyson Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό
Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 11 Νοεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-544/13, Dyson Ltd κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-44/16 P)
(2016/C 145/23)**

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Dyson Ltd (εκπρόσωποι: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναρρεσιβαλλομένη απόφαση στο σύνολό της·
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό⁽¹⁾ στο σύνολό του· και
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδά της και τα έξοδα της Dyson που αφορούν την παρούσα δίκη και τη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Dyson υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- i. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο χαρακτήρισε εσφαλμένως τον λόγο ανατρέσεως της Dyson ως αφορώντα πρόδηλη πλάνη και όχι έλλειψη αρμοδιότητας κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/30/ΕΕ⁽²⁾.

- ii. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το πεδίο της κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιότητας της Επιτροπής κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/30/ΕΕ.
- iii. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Dyson σε σχέση με πραγματικά περιστατικά επί των οποίων η Dyson δεν είχε τη δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις της.
- iv. Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε και/ή παρέβλεψε ουσιώδη αποδεικτικά στοιχεία.
- v. Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διότι δεν αιτιολόγησε: (i) τη διαπίστωση ότι το εφαρμοστέο νομικό κριτήριο ήταν η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης· (ii) το συμπέρασμα ότι τα στοιχεία της Dyson ήταν «εξαιρετικώς υποθετικά»· (iii) τον ισχυρισμό ότι στηρίχθηκε σε ένα αδιευκρίνιστο χωρίο μιας απροσδιόριστης «αναλύσεως επιπτώσεων»· και (iv) τη μη λήψη υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων της Dyson περί της δυνατότητας αναπαραγωγής· και
- vi. Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο της ίσης μεταχείρισης.

Η Dyson ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση και να δεχθεί τα αιτήματά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ακυρώνοντας το κανονισμό (ΕΕ) 665/2013 της Επιτροπής (προσβαλλόμενος κανονισμός) δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει επαρκώς διαφωτιστεί προκειμένου να αποφανθεί επί των ζητημάτων που προβλήθηκαν πρωτοδικώς.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 665/2013 της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2013, που συμπληρώνει την οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την επισήμανση της κατανάλωσης ενέργειας από ηλεκτρικές σκούπες (ΕΕ L 192, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας και λοιπών πόρων από τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα μέσω της επισήμανσης και της παροχής ομοιόμορφων πληροφοριών σχετικά με αυτά (ΕΕ L 153, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) την 1η Φεβρουαρίου 2016 — Evo Bus GmbH κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

(Υπόθεση C-55/16)

(2016/C 145/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Evo Bus GmbH

Ανααιρεσίβλητη: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως οι διατάξεις της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθώς και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, αντιτίθενται/αντετίθεντο σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία ρυθμίζει/ρύθμιζε, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της φορολογικής ασφάλειας, τις προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως, στην παρούσα περίπτωση, την απόδειξη πληρωμής του φόρου από τους προμηθευτές;

(¹) Όγδοη οδηγία 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 3 Φεβρουαρίου 2016 — The Shirtmakers BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-59/16)

(2016/C 145/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: The Shirtmakers BV

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως «έξοδα μεταφοράς» νοούνται τα ποσά που χρέωσαν οι πραγματικοί μεταφορείς των εισαγόμενων εμπορευμάτων, ακόμη και στην περίπτωση που οι μεταφορείς αυτοί δεν χρέωσαν τα εν λόγω ποσά ευθέως στον αγοραστή των εισαγόμενων εμπορευμάτων, αλλά σε άλλη επιχείρηση η οποία συνήψε με πραγματικούς μεταφορείς τις συμβάσεις μεταφοράς για λογαριασμό του αγοραστή των εισαγόμενων εμπορευμάτων και η οποία χρέωσε σε αυτόν τον αγοραστή μεγαλύτερα ποσά λόγω της παρεμβάσεώς της για την εκτέλεση της μεταφοράς;

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-62/16)

(2016/C 145/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Petrova, M. Heller και A. Biolan)

Καθής: Ρουμανία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ρουμανία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2012/33/ΕΕ ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας,

- να υποχρεώσει τη Ρουμανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να καταβάλει χρηματική ποινή λόγω παράβασης της υποχρέωσης γνωστοποίησης των μέτρων πλήρους μεταφοράς της οδηγίας 2012/33/ΕΕ, ανερχόμενη σε 38 042,6 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης και έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην υπό κρίση υπόθεση,
- να καταδικάσει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουνίου 2014.

(¹) Οδηγία 2012/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/32/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την περιεκτικότητα των καυσίμων πλοίων σε θείο (ΕΕ L 327, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso Administrativo nº 4 de Madrid (Ισπανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania κατά Ayuntamiento de Getafe

(Υπόθεση C-74/16)

(2016/C 145/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso Administrativo nº 4 de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Καθού: Ayuntamiento de Getafe

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η απαλλαγή της Καθολικής Εκκλησίας από την καταβολή φόρου οικοδομών, εγκαταστάσεων και έργων όσον αφορά έργα επί ακινήτων που προορίζονται για την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων οι οποίες δεν εξυπηρετούν αυστηρώς θρησκευτικούς σκοπούς;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) στις 12 Φεβρουαρίου 2016 — Α. Κ. κλπ. κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-82/16)

(2016/C 145/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στις υποθέσεις της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες και/ή αιτούντες: Α. Κ., Ζ. Μ., Ι. Μ., Ν. Ν. Ν., Ι. Ο. Ο., Ι. Ρ. και Α. Β.

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 20 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 5 και 11 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, υπό ορισμένες περιστάσεις, αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία αίτηση άδειας διαμονής στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης με πολίτη της Ένωσης, υποβληθείσα εντός του κράτους μέλους όπου ζει ο ενδιαφερόμενος πολίτης της Ένωσης, ο οποίος δεν άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκαταστάσεως και ο οποίος έχει την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους (στο εξής: στατικός πολίτης της Ένωσης), από υπήκοο τρίτου κράτους, μέλος της οικογένειας του ανωτέρω πολίτη της Ένωσης, δεν λαμβάνεται υπόψη, ανεξαρτήτως του αν συνοδεύεται με την έκδοση αποφάσεως απομακρύνσεως, απλώς και μόνο για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτου κράτους, ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, αποτελεί το αντικείμενο εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου, έχοντας ευρωπαϊκή διάσταση;
- α) Για την αξιολόγηση τέτοιων περιστάσεων έχει σημασία να υπάρχει μεταξύ του στατικού πολίτη της Ένωσης και του υπηκόου τρίτου κράτους ο οποίος είναι μέλος της οικογένειας του στατικού πολίτη της Ένωσης σχέση εξαρτήσεως η οποία βαίνει πέραν του απλώς και μόνον οικογενειακού δεσμού; Σε καταφατική περίπτωση, ποιοι παράγοντες ασκούν επιρροή για την απόδειξη της υπάρξεως σχέσεως εξαρτήσεως; Είναι εν προκειμένω χρήσιμη η παραπομπή στη νομολογία σχετικά με την ύπαρξη οικογενειακής ζωής κατά την έννοια του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ και του άρθρου 7 του Χάρτη;
- β) Όσον αφορά ειδικά τα ανήλικα τέκνα, απαιτεί το άρθρο 20 ΣΛΕΕ κάτι περισσότερο από έναν βιολογικό δεσμό μεταξύ του γονέα-υπηκόου τρίτου κράτους και του τέκνου-πολίτη της Ένωσης; Έχει συναφώς σημασία η απόδειξη συγκατοικήσεως, ή αρκούν σχέσεις στοργής και οικονομικοί δεσμοί, όπως συμφωνίες σχετικά με τη στέγαση ή την επίσκεψη και η καταβολή διατροφής; Είναι εν προκειμένω χρήσιμη η παραπομπή στο σκεπτικό των αποφάσεων *Ogieriakhi* (C-244/13, EU:C:2014:2068, σκέψεις 38 και 39)· *Singh* κ.λπ. (C-218/14, EU:C:2015:476, σκέψη 54), και *Ο. κ.λπ.* (C-356/11 και C-357/11, EU:C:2012:776, σκέψη 56); Βλ., συναφώς, επίσης την εκκρεμή αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση C-133/15.
- γ) Για την αξιολόγηση τέτοιων περιστάσεων έχει σημασία το στοιχείο ότι η οικογενειακή ζωή άρχισε σε χρονικό σημείο στο οποίο ο υπήκοος τρίτου κράτους ήταν ήδη το αντικείμενο απαγορεύσεως εισόδου και ως εκ τούτου γνώριζε ότι διαμένει παράνομα στο κράτος μέλος; Δύναται να γίνει λυσιτελώς επίκληση του στοιχείου αυτού για την εναντίωση σε ενδεχόμενη καταστρατήγηση των διαδικασιών διαμονής στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης;
- δ) Έχει σημασία για την αξιολόγηση τέτοιων περιστάσεων το στοιχείο ότι ουδέν ένδικο βοήθημα, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, ασκήθηκε κατά της αποφάσεως απαγορεύσεως εισόδου ή το στοιχείο ότι απορρίφθηκε ένα τέτοιο ένδικο βοήθημα;
- ε) Ασκει επιρροή το στοιχείο ότι η απαγόρευση εισόδου επιβλήθηκε για λόγους δημοσίας τάξεως ή λόγω παράνομης διαμονής; Σε καταφατική περίπτωση, πρέπει επίσης να εξεταστεί αν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτου κράτους συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή για θεμελιώδες συμφέρον της κοινωνίας; Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να εφαρμοστούν κατ' αναλογία στα μέλη της οικογένειας στατικών πολιτών της Ένωσης τα άρθρα 27 και 28 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ ⁽³⁾, τα οποία μεταφέρθηκαν με τα άρθρα 43 και 45 του νόμου της 15ης Δεκεμβρίου 1980 περί προσβάσεως στην ημεδαπή, διαμονής, εγκαταστάσεως και απομακρύνσεως αλλοδαπών, καθώς και η αντίστοιχη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τη δημόσια τάξη (βλ. τις εκκρεμείς αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως στις υποθέσεις C-165/14 και C-304/14);
- 2) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ και τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία εφαρμοστέα απαγόρευση εισόδου τυγχάνει επικλήσεως κατά αιτήσεως οικογενειακής επανένωσης με στατικό πολίτη της Ένωσης, η οποία υποβλήθηκε στο έδαφος κράτους μέλους μετά την επιβολή της εν λόγω απαγορεύσεως εισόδου, προκειμένου να απορριφθεί η εν λόγω αίτηση χωρίς να ληφθούν υπόψη η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή ούτε το συμφέρον των συγκεκριμένων τέκνων των οποίων έγινε μνεία στην αίτηση αυτή;
- 3) Πρέπει το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ και τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία απόφαση απομακρύνσεως εκδίδεται κατά υπηκόου τρίτου κράτους, ο οποίος ήδη αποτελεί το αντικείμενο εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου, χωρίς να ληφθούν υπόψη η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή ούτε το συμφέρον των συγκεκριμένων τέκνων, των οποίων έγινε μνεία σε αίτηση οικογενειακής επανένωσης με στατικό πολίτη της Ένωσης, υποβληθείσα μετά την επιβολή της εν λόγω απαγορεύσεως εισόδου;

- 4) Συνεπάγεται το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ ότι υπήκοος τρίτου κράτους πρέπει, κατ' αρχήν, να υποβάλει εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση για την άρση ή αναστολή οριστικής και εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου ή υπάρχουν περιστάσεις υπό τις οποίες αυτός μπορεί επίσης να υποβάλει εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης την αίτηση αυτή;
- α) Πρέπει το άρθρο 11, παράγραφος 3, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ να νοηθεί υπό την έννοια ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της ίδιας οδηγίας, το οποίο ορίζει ότι η δυνατότητα άρσεως ή αναστολής απαγορεύσεως εισόδου μπορεί να εξεταστεί μόνο αν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτου κράτους αποδεικνύει ότι εγκατέλειψε το σύνολο του εδάφους σε πλήρη συμφωνία με την απόφαση επιστροφής, πρέπει να τηρείται ανεπιφύλακτα σε κάθε επιμέρους περίπτωση ή σε όλες τις κατηγορίες περιπτώσεων;
- β) Αντιτίθενται τα άρθρα 5 και 11 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ σε ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης με στατικό πολίτη της Ένωσης, ο οποίος δεν άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκαταστάσεως, δύναται να εξομοιωθεί με σιωπηρή (προσωρινή) αίτηση για την άρση ή αναστολή της οριστικής και εφαρμοστέας απαγορεύσεως εισόδου η οποία παράγει τα αποτελέσματά της αν προκύπτει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις διαμονής;
- γ) Ασκεί επιρροή το στοιχείο ότι η υποχρέωση υποβολής, εντός της χώρας καταγωγής, αιτήσεως άρσεως ή αναστολής συνεπάγεται ενδεχομένως προσωρινό χωρισμό μεταξύ του υπηκόου τρίτου κράτους και του στατικού πολίτη της Ένωσης; Υπάρχουν περιστάσεις υπό τις οποίες όμως τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη αντιτίθενται στον προσωρινό χωρισμό;
- δ) Ασκεί επιρροή το στοιχείο ότι η υποχρέωση υποβολής, εντός της χώρας καταγωγής, αιτήσεως άρσεως ή αναστολής έχει ως συνέπεια μόνο ότι ο πολίτης της Ένωσης πρέπει, εν ανάγκη, να εγκαταλείψει το σύνολο του εδάφους της Ένωσης μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα; Υπάρχουν περιστάσεις υπό τις οποίες όμως το άρθρο 20 ΣΛΕΕ αντιτίθεται στο να υποχρεωθεί στατικός πολίτης της Ένωσης να εγκαταλείψει το σύνολο του εδάφους της Ένωσης για περιορισμένο χρονικό διάστημα;

⁽¹⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽³⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 15 Φεβρουαρίου 2016 — The English Bridge Union Limited κατά
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-90/16)

(2016/C 145/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείον: The English Bridge Union Limited

Εφεσίβλητοι: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει μια δραστηριότητα ώστε να εμπίπτει στην έννοια του «αθλητισμού» κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ); Ειδικότερα, πρέπει η δραστηριότητα να έχει ένα σημαντικό (ή μη ασήμαντο) σωματικό στοιχείο που να είναι καθοριστικό για την έκβασή της ή αρκεί να έχει ένα σημαντικό διανοητικό στοιχείο που να είναι καθοριστικό για την έκβασή της;

- 2) Εμπίπτει το αγωνιστικό μπριτζ στην έννοια του «αθλητισμού» κατά το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας περί ΦΠΑ;

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Ισπανία) στις 17 Φεβρουαρίου 2016 — Banco Santander, S.A. κατά Mahamadou Demba και Mercedes Godoy Bonet

(Υπόθεση C-96/16)

(2016/C 145/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Επισπεύδουσα: Banco Santander, S.A.

Καθών η εκτέλεση: Mahamadou Demba και Mercedes Godoy Bonet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα με το άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 2 Γ της Συνθήκης της Λισσαβώνας καθώς και τα άρθρα 4, παράγραφος 2, 12 και 169, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹), η επιχειρηματική πρακτική που συνίσταται στην εκχώρηση ή αγορά των απαιτήσεων χωρίς παροχή στον καταναλωτή της δυνατότητας αποσβέσεως της οφειλής του με καταβολή στον εκδοχέα του τιμήματος, καθώς και των τόκων, των δαπανών και των εξόδων της διαδικασίας;
- 2) Συμβιβάζεται με τις αρχές που διατυπώνονται στην οδηγία 93/13/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και κατ' επέκταση με την αρχή της αποτελεσματικότητας και με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της ως άνω οδηγίας, η εν λόγω επιχειρηματική πρακτική που συνίσταται στην αγορά της οφειλής του καταναλωτή έναντι αμελητέου τιμήματος χωρίς τη συγκατάθεση ή τη γνώση του, η οποία δεν διατυπώνεται ως γενικός όρος ή ως καταχρηστική ρήτρα επιβαλλόμενη στη σύμβαση, ενώ δεν παρέχεται στον καταναλωτή η δυνατότητα να συμμετάσχει στη συγκεκριμένη συναλλαγή ασκώντας δικαίωμα εξαγοράς;
- 3) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της κοινοτικής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, σύμφωνα με την οδηγία 93/13, και ιδίως τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, αυτής, να καθορίζεται ως απαρέγκλιτο κριτήριο ότι, στις συμβάσεις δανείου χωρίς εμπράγματη ασφάλεια που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεως και η οποία καθορίζει επιτόκιο υπερημερίας προσαυξημένο κατά περισσότερες από δύο ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το συμφωνηθέν συμβατικό επιτόκιο;
- 4) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της κοινοτικής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης, σύμφωνα με την οδηγία 93/13, και ιδίως τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, αυτής, να καθορίζεται ως συνέπεια ότι εξακολουθούν να τρέχουν οι συμβατικοί τόκοι έως την αποπληρωμή των οφειλομένων;

(¹) ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

(²) ΕΕ L 95, σ. 29.

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνική Δημοκρατία**(Υπόθεση C-98/16)**

(2016/C 145/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Roels, και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ της νομοθεσίας, η οποία προβλέπει προνομιακό φορολογικό συντελεστή κληρονομιάς σε κληροδοσίες υπέρ μη κερδοσκοπικών οργανισμών που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ/του ΕΧ υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 της ΣΛΕΕ και το άρθρο 40 της συμφωνίας ΕΟΧ.
- Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή για τις κληροδοσίες υπέρ νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού (φιλανθρωπικού κλπ.) σκοπού. Ωστόσο ο χαμηλός συντελεστής δεν ισχύει για τις κληροδοσίες στα αντίστοιχα νομικά πρόσωπα του εξωτερικού, εκτός αν τα οικεία κράτη αναγνωρίζουν και αυτά ευνοϊκότερη μεταχείριση για τις κληροδοσίες προς τα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα της Ελλάδας (δηλ. υπό τον όρο της αμοιβαιότητας).

- Η νομοθεσία αυτή ενέχει διάκριση εις βάρος των (μη κερδοσκοπικών) νομικών προσώπων των άλλων κρατών μελών της ΕΕ (και του ΕΟΧ) που συνιστά περιορισμό της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων (άρθρο 63 ΣΛΕΕ).
- Ο περιορισμός αυτός δεν καλύπτεται από τις εξαιρέσεις του άρθρου 65 ΣΛΕΕ.
- Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με την ανακούφιση του εθνικού προϋπολογισμού από τη δράση των εγχώριων μη κερδοσκοπικών οργανισμών (δημοσιονομικός μη αποδεκτός λόγος).
- Τέλος, η αρχή της αμοιβαιότητας δεν μπορεί να δικαιολογήσει παραβίαση της αρχής της ελεύθερης κινήσεως κεφαλαίων μέσω διακρίσεων.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Φεβρουαρίου 2016 η SNCF Mobilités (SNCF) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-242/12, SNCF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-127/16 P)

(2016/C 145/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: SNCF Mobilités (SNCF) (εκπρόσωποι: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γαλλική Δημοκρατία, Mory SA, υπό εκκαθάριση, Mory Team, υπό εκκαθάριση

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την αίτηση ανατρέψεως·

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-242/12, Société nationale des chemins de fer français (SNCF) κατά Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεσής προβάλλει πλείονες λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον παραμόρφωσε το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως Sernam 2 σχετικά με τη μεταβίβαση του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της Sernam.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι οι απαιτήσεις σχετικά με την ανοιχτή πρόσβαση και διαφάνεια, εφαρμοστέες κατά την πρόσκληση υποβολής προσφορών η οποία προβλεπόταν από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως Sernam 2, προϋπέθεταν κατ' ανάγκην την εξ αρχής αυτόνομη συμμετοχή του ίδιου του επιλεγέντος υποψηφίου στη διαδικασία.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η προσφορά της διοικήσεως της Sernam περιείχε πολύ δυσμενέστερους όρους για τον πωλητή σε σχέση με τις προκαταρκτικές προσφορές των άλλων υποψηφίων.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και απεφάνθη υιοθετώντας αντιφατική αιτιολογία, καθόσον έκρινε ότι η προσέγγιση της Επιτροπής δεν συνεπαγόταν καμία σύγκυση μεταξύ του αντικειμένου και του τιμήματος της πωλήσεως του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της Sernam.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε το διατακτικό της αποφάσεως Sernam 2, καθόσον έκρινε ότι η εγγραφή της απαιτήσεως που αντιστοιχούσε σε ενίσχυση ύψους 41 εκατομμυρίων ευρώ στο παθητικό της υπό δικαστική εκκαθάριση εταιρείας Sernam S.A. δεν ήταν σύμφωνη με το άρθρο 4 της αποφάσεως Sernam 2.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και παραμόρφωσε το διατακτικό της αποφάσεως Sernam 2, καθόσον έκρινε ότι η αρχή του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς δεν είχε εφαρμογή επί της μεταβιβάσεως του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της Sernam.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2016 — *credentis* κατά ΓΕΕΑ — Aldi Karlslunde (Curodont)

(Υπόθεση T-53/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Curodont — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Eurodont — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2016/C 145/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *credentis* AG (Windisch, Ελβετία) (εκπρόσωπος: D. Breuer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Aldi Karlslunde K/S (Karlslunde, Δανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και N. Bertram, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Νοεμβρίου 2014 (υπόθεση R 353/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Aldi Karlslunde K/S και *credentis* AG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *credentis* AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ — ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2016 — LG Developpement κατά ΓΕΕΑ — Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Υπόθεση T-160/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος MINICARGO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα MINI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 145/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Developpement (Baud, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Sion, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bayerische Motoren Werke AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Delorey, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιανουαρίου 2015 (υπόθεση R 596/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Bayerische Motoren Werke AG και LG Developpement.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την LG Developpement στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 198 της 15.6.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2016 — Colomer Italy κατά ΓΕΕΑ — Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO)

(Υπόθεση T-681/13) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 145/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Colomer Italy SpA (Sala Bolognese, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Ricolfi, F. Tarocco και C. Mezzetti, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: P. Bullock και N. Bambara)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Farmaca International SpA (Torino, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Caramelli και S. Fierro, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Οκτωβρίου 2013 (υπόθεση R 1186/2012-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Farmaca International SpA και Colomer Italy SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Η Colomer Italy SpA και η Farmaca International SpA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ EE C 78 της 15.3.2014.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2016 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-50/16)**

(2016/C 145/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér και G. Koós)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, να καταχωρίσει την πρόταση πρωτοβουλίας πολιτών με τίτλο «Wake Up Europe! Agir pour préserver le projet démocratique européen».
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι, καταχωρίζοντας την πρόταση πρωτοβουλίας πολιτών, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 11 ΣΕΕ, παράγραφος 4, καθώς και τα άρθρα 2, σημείο 1, και 4, [παράγραφος 2.] στοιχείο β', του κανονισμού 211/2011 ⁽¹⁾, καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, η κίνηση της διαδικασίας την οποία προβλέπει το άρθρο 7 ΣΕΕ (παρεμφερής με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως κράτους μέλους) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νομική πράξη της Ένωσης απαραίτητη για την εφαρμογή των Συνθηκών. Αφετέρου, κατά την προσφεύγουσα, σκοπός της προτάσεως πρωτοβουλίας πολιτών είναι να παρακινήθει η Επιτροπή να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία προκειμένου να εκδοθεί νομική πράξη.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην απόφασή της, η Επιτροπή παραβίασε το δικαίωμα χρήστης διοικήσεως, τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως και την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Με τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι, δεδομένου ότι η Επιτροπή απέστη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ριζικώς από την προγενέστερη πρακτική της όσον αφορά την καταχώριση προτάσεων πρωτοβουλίας πολιτών, στις προγενέστερες προτάσεις πρωτοβουλίας πολιτών και σε αυτές που ενδεχομένως θα αναληφθούν στο μέλλον δεν επιφυλάσσεται, λόγω ακριβώς αυτής της ασυνεπούς και αντιφατικής συμπεριφοράς της Επιτροπής, η ίδια μεταχείριση.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής είναι αντίθετη προς την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας του άρθρου 4 ΣΕΕ, παράγραφος 3. Αφενός, η Επιτροπή έκρινε προηγουμένως ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την κίνηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 7 ΣΕΕ διαδικασίας κατά της Ουγγαρίας, ενώ από την πράξη με την οποία καταχωρίστηκε η πρόταση πρωτοβουλίας είναι δυνατό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν αποκλείει τη βασιμότητα της επίμαχης προτάσεως πρωτοβουλίας. Αφετέρου, η Επιτροπή όφειλε, δυνάμει της προαναφερθείσας αρχής, να ενημερώσει την Ουγγαρία σχετικά με την πρόταση πρωτοβουλίας, η οποία την αφορά άμεσα, καθώς και να της παράσχει τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 211/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με την πρωτοβουλία πολιτών (ΕΕ L 65, σ. 1· διορθωτικά σε ΕΕ L 330, σ. 47 και ΕΕ 2012, L 94, σ. 49).

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2016 — Ryanair και Airport Marketing Services κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-53/16)**

(2016/C 145/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) και Airport Marketing Services Ltd (Δουβλίνο) (εκπρόσωποι: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, lawyers, και B. Byrne, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, 4, 5 και 6 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2014, στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως SA.33961 (2012/C) (πρώην 2012/NN), με τα οποία διαπιστώθηκε ότι η Ryanair και η Airport Marketing Services έλαβαν παράνομες και μη συμβατές με την εσωτερική αγορά κρατικές ενισχύσεις, μέσω σειράς συμβάσεων που αφορούσαν το αεροδρόμιο Nîmes-Garons· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραβιάζει την αρχή της χρηστής διοικήσεως και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον η Επιτροπή δεν παρέσχε στις προσφεύγουσες πρόσβαση στον φάκελο της έρευνας, ούτε τους επέτρεψε να εκφράσουν λυσιτελώς τις απόψεις τους.
2. Με τον δεύτερο λόγος ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή εσφαλμένα καταλόγισε τα επίμαχα μέτρα στο κράτος.
3. Με τον τρίτο λόγος ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένα ότι οι πόροι της Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN), ενός εκ των φορέων διαχείρισεως του αερολιμένα, αποτελούσαν κρατικούς πόρους.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθά το κριτήριο του φορέα της οικονομίας της αγοράς. Η Επιτροπή εσφαλμένα αρνήθηκε να στηριχθεί σε συγκριτική ανάλυση, η οποία θα είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι δεν χορηγήθηκαν ενισχύσεις στις προσφεύγουσες. Επικουρικώς, η Επιτροπή αξιολόγησε εσφαλμένα τις υπηρεσίες μάρκετινγκ, υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας το σκεπτικό βάσει του οποίου ο αερολιμένας αποφάσισε να λάβει τις υπηρεσίες αυτές, απέρριψε εσφαλμένα το ενδεχόμενο ορισμένες εκ των υπηρεσιών μάρκετινγκ να παρασχέθηκαν για σκοπούς γενικού συμφέροντος, εσφαλμένα επιφύλαξε μεταχείριση ενιαίας οντότητας στον φορέα διαχείρισεως του αερολιμένα, το Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes — Alès — Camargue — Cévennes (SMAN), και στον ιδιώτη εργολάβο της VTAN, συνήγαγε τα συμπεράσματά της από ανεπαρκή και ακατάλληλα στοιχεία για τον υπολογισμό της κερδοφορίας του αερολιμένα, δεν έλαβε υπόψη τις οικονομίες δικτύου που θα μπορούσε να αναμένει ο αερολιμένας από τη σχέση του με τη Ryanair, και δεν συνέκρινε τα υποβληθέντα από τον αερολιμένα στοιχεία με τα συνήθη στοιχεία ενός χρησιώς διοικούμενου αερολιμένα. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υπήρχε κάποιο πλεονέκτημα για τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το πλεονέκτημα ήταν επιλεκτικό.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, επικουρικώς, παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση προς τη Ryanair και την Airport Marketing Services ισούτο προς τη σωρευτική οριακή ζημία του αερολιμένα (όπως αυτή υπολογίστηκε από την Επιτροπή) και όχι προς την πραγματική ωφέλεια της Ryanair και της Airport Marketing Services. Η Επιτροπή όφειλε να έχει εξετάσει κατά πόσον η φερόμενη ωφέλεια είχε εν τοις πράγμασι μεταφερθεί στους επιβάτες της Ryanair. Επιπροσθέτως, δεν παρέσχε ποσοτικά στοιχεία για οποιοδήποτε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που απολάμβανε η Ryanair χάρη στη φερόμενη ενίσχυση, ούτε αιτιολόγησε επαρκώς γιατί η ανάκτηση του προσδιοριζόμενου στην απόφαση ποσού της ενισχύσεως ήταν αναγκαία, προκειμένου να διασφαλιστεί η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα της χορηγήσεως ενισχύσεως κατάσταση.

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — ΠΟΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/16)

(2016/C 145/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ (Λάτσια, Κύπρος) (εκπρόσωπος: Ν. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ares(2015)5632670 της 7ης Δεκεμβρίου 2015 της Γενικής Γραμματείας με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση που υποβλήθηκε από τον προσφεύγοντα με την από 15 Σεπτεμβρίου 2015 επιστολή του, στην οποία ζήτησε, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), να του δοθεί πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούσαν την αίτηση κυπριακού οργανισμού παραγωγών για την καταχώριση της ονομασίας «Halloumi» δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, δεν αιτιολόγησε επαρκώς γιατί η γνωστοποίηση των τμημάτων που δεν είχαν γνωστοποιηθεί θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που οι λόγοι τους οποίους επικαλέστηκε η Κυπριακή Δημοκρατία για να μη γίνει η γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 δεν είναι επαρκείς.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής και της αρχής της διαφάνειας, καθώς η άρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας να γνωστοποιήσει κάποια από τα επίμαχα έγγραφα συνεπάγεται ότι ο προσφεύγων δεν είναι σε θέση να γνωρίζει το αντικείμενο των μη γνωστοποιηθέντων εγγράφων.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθώς κράτος μέλος δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 για να αρνηθεί τη γνωστοποίηση εγγράφων αν η απόφαση που θα μπορούσε να θιγεί είναι απόφαση ενός θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησαν στις 26 Φεβρουαρίου 2016 η Nicole Clarke, η Sigrid Dickmanns και η Ελισάβετ Παπαθανασίου κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-101/14, F-102/14 και F-103/14, Clarke κ.λπ. κατά EUIPO

(Υπόθεση T-89/16 P)

(2016/C 145/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Nicole Clarke (Αλικάντε, Ισπανία), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Ισπανία) και Ελισάβετ Παπαθανασίου (Αλικάντε) (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει στο σύνολό της την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-101/14, F-102/14 και F-103/14·
- να αποφανθεί ότι γίνονται δεκτά τα αιτήματα που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες σε κάθε διαδικασία
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα όλης της διαδικασίας — ήτοι τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της ΕΕ όσο και της αναιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσής, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναίρεσής.

1. Πρώτος λόγος αναίρεσής: Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της ρήτρας καταγγελίας που περιλαμβάνεται στις συμβάσεις εργασίας των αναιρεσιουσών καθώς και του «πρωτοκόλλου επαναπροσλήψεως» που συνήφθη μεταξύ εκάστης αναιρεσιουσας και του EUIPO, καθόσον οι επίμαχοι γενικοί διαγωνισμοί δεν είναι οι «επόμενοι» γενικοί διαγωνισμοί κατά την έννοια της ρήτρας καταγγελίας
2. Δεύτερος λόγος αναίρεσής: Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της ρήτρας καταγγελίας που περιλαμβάνεται στις συμβάσεις εργασίας των προσφευγουσών, καθόσον οι επίμαχοι γενικοί διαγωνισμοί δεν αφορούν το γνωστικό αντικείμενο της «βιομηχανικής ιδιοκτησίας» που προβλέπεται στη ρήτρα καταγγελίας και, συνεπώς, δεν μπορούν να οδηγήσουν σε εφαρμογή της ρήτρας καταγγελίας.

Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν, στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναίρεσής, την αιτίαση ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβίασε το γράμμα, το πνεύμα και τον σκοπό καθώς και τον χρονικό ορίζοντα και τη *ratione temporis* δυνατότητα εφαρμογής της ρήτρας καταγγελίας.

3. Τρίτος λόγος αναίρεσής: Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ)

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, συναφώς, ότι το Δικαστήριο ΔΔ, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, παρέβλεψε ότι το «πρωτόκολλο επαναπροσλήψεως» που συνήφθη μεταξύ εκάστης αναιρεσιουσας και του EUIPO, ως συμβατική συμφωνία, αποτελεί τουλάχιστον δεύτερη ανανέωση της συμβάσεως εργασίας των αναιρεσιουσών που συνεπάγεται, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του ΚΛΠ, ότι οι συμβάσεις εργασίας των αναιρεσιουσών πρέπει να θεωρούνται ως αορίστου χρόνου.

4. Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του καθήκοντος μέριμνας και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Συναφώς προβάλλεται η αιτίαση ότι το Δικαστήριο ΔΔ εσφαλμένα θεώρησε κρίσιμο, προκειμένου να αποφανθεί κατά πόσον το EUIPO, διοργανώνοντας το πρώτον 9 έτη μετά την υπογραφή της ρήτρας καταγγελίας γενικό διαγωνισμό που θα καθόριζε το επαγγελματικό μέλλον των αναιρεσιουσών, εκπλήρωσε το καθήκον μέριμνας που υπέχει ή παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το χρονικό σημείο της επαναπροσλήψεως και όχι αυτό της υπογραφής της ρήτρας καταγγελίας.

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2016 — Sheridan κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-94/16)

(2016/C 145/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gavin Sheridan (Midleton, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: N. Pirc Musar, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση A(2015)13844 C του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Ιανουαρίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας για πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που αφορούσαν πληροφορίες σχετικά με έξοδα ταξιδιού, ημερήσιες αποζημιώσεις, αποζημιώσεις γενικών εξόδων και δαπάνες για προσωπικό μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος σύμφωνα με τα άρθρα 134 και 140 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων και των εξόδων τυχόν παρεμβαινόντων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων είναι κατά βάση πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους της υποθέσεως T-639/15, Ψαρά κατά Κοινοβουλίου (ΕΕ 2016, C 48, σ. 53).

Προσφυγή της 29ης Φεβρουαρίου 2016 — Kasztantowicz κατά EUIPO — Gbb Group (GEOTEK)

(Υπόθεση T-97/16)

(2016/C 145/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Martin Kasztantowicz (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Ronneburger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gbb Group Ltd (Letchworth, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «GEOTEK» — Υπ' αριθ. 5 772 975 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση R 3025/2014-5

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του EUIPO της 26ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπ' αριθ. 9014 C απόφαση περί κηρύξεως ακυρότητας)·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των κανόνων 57 και 65 του κανονισμού 2868/95·
- Παράβαση της υπ' αριθ. EX-11-3 αποφάσεως του Προέδρου του Γραφείου.

Προσφυγή της 4ης Μαρτίου 2016 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-98/16)

(2016/C 145/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, S. Fiorentino και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2015) 9526 τελικό της 23ης Δεκεμβρίου 2015, η οποία κοινοποιήθηκε αυθημερόν, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.39451 (2015/C) (πρώην 2015/NN) την οποία έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι συνιστά κρατική ενίσχυση ασύμβατη με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και με την εσωτερική αγορά, εισφορά συνολικού ποσού 295,14 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ της Banca Tercas από το Fondo interbancario di tutela dei depositi. Η εισφορά αυτή προήλθε από τρία διακριτά μέτρα: μια μη επιστρεπτέα εισφορά ύψους 265 εκατομμυρίων ευρώ (μέτρο 1), μια εγγύηση ύψους 35 εκατομμυρίων ευρώ (με στοιχείο ενισχύσεως υπολογιζόμενο σε 0,14 εκατομμύρια ευρώ) χορηγηθείσα προς κάλυψη του πιστωτικού ανοίγματος της Banca Tercas έναντι ενός ιταλικού ομίλου επιχειρήσεων (μέτρο 2) και τέλος, μια ακόμη μη επιστρεπτέα εισφορά ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ, προς κάλυψη της φορολογικής δαπάνης της πράξεως (μέτρο 3).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά τον δημόσιο χαρακτήρα των πόρων που αποτελούν αντικείμενο των επίμαχων μέτρων.
 - Υποστηρίζει συναφώς ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη καθόσον χαρακτηρίζει τους πόρους που χρησιμοποιήθηκαν από το Fondo interbancario di tutela dei depositi ως δημόσιους πόρους, μην λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τις αρχές που διακηρύσσει το Δικαστήριο στις αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 2004, υπόθεση C-354/02, Pearle κ.λπ. και της 30ής Μαΐου 2013, υπόθεση C-677/11, Doux Élevage.
2. Δεύτερος λόγος ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τον καταλογισμό στο Δημόσιο των επίμαχων μέτρων.
 - Υποστηρίζεται συναφώς ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη καθόσον καταλόγισε στο Δημόσιο τα επίμαχα μέτρα χωρίς να λάβει υπόψη ειδικότερα το γεγονός ότι στηρίζονται σε αυτοτελή απόφαση οργανισμού ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι το Fondo interbancario di tutela dei depositi, και ότι καμία δημόσια αρχή δεν άσκησε αθέμιτη επιρροή ή πίεση ώστε να ληφθεί η απόφαση αυτή.
3. Τρίτος λόγος ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη χορήγηση επιλεκτικού πλεονεκτήματος. Εσφαλμένη εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς.
 - Υποστηρίζεται συναφώς ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη καθόσον δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα μέτρα ήταν, περαιτέρω, σύμφωνα προς το αποκαλούμενο κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία αγοράς, δεδομένου ότι ήταν δικαιολογημένα από οικονομικής απόψεως για το Fondo interbancario di tutela dei depositi rispetto σε σχέση με την κατάσταση που είχε προκύψει συνεπεία της συλλογικής εκκαθάρισεως της Banca Tercas.
4. Τέταρτος λόγος ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', και εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά την αξιολόγηση του συμβατού της κρατικής ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά.
 - Τέλος, υποστηρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι τα επίμαχα μέτρα ήταν ασύμβατα με την εσωτερική αγορά, ακόμη και στην περίπτωση που θα πρέπει να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2016 — Klausner Holz Niedersachsen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/16)

(2016/C 145/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Reich, C. Hipp και T. Ilgner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 108 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον παρέλειψε, σε σχέση με την επιστολή της προσφεύγουσας της 13ης Νοεμβρίου 2015, να εκδώσει την προβλεπόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις απόφαση περί περατώσεως των προκαταρκτικών διαδικασιών εξετάσεως SA.37113 και SA.375009 κατά το άρθρο 4 του προαναφερθέντος κανονισμού·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, ακόμη και στην περίπτωση που η προσφυγή θα καθίστατο τυχόν αλυσιτελής λόγω εκδόσεως μέτρων εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, προβάλλοντας την αιτίαση ότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε εντός ευλόγου προθεσμίας απόφαση περί περατώσεως της προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτάσεως κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 2 έως 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ⁽¹⁾, μολονότι είχε κληθεί να ενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 265, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248, σ. 9).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2016 — Kozak κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-152/15)

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/293/14 — Απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην επιτρέψει τη συμμετοχή του υποψηφίου στις δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως — Αίτηση επανεξετάσεως — Νέα απόφαση της εξεταστικής επιτροπής που επιβεβαιώνει την πρώτη της απόφαση — Κοινοποίηση αιτιολογημένης απαντήσεως από την EPSO — Αμιγώς επιβεβαιωτική πράξη — Προθεσμία προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας)

(2016/C 145/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Małgorzata Kozak (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Łojkowska-Paprocka, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της EPSO να μην επιτρέψει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαδικασία αξιολογήσεως του διαγωνισμού EPSO/AD/293/14.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Μ. Kozak φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιανουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-5/16)

(2016/C 145/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: O. Mader, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη αναχακτηρισμού της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος ή, επικουρικώς, αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας που υπέστη.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 2015 σχετικά με τον αναχαρακτηρισμό της συμβάσεώς του και – εφόσον είναι αναγκαίο– την απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2015 (R/513/15) με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει την υλική ζημία που αυτός υπέστη λόγω της απορρίψεως της αιτήσεώς αναχαρακτηρισμού της συμβάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2016 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ**(Υπόθεση F-6/16)**

(2016/C 145/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωποι: N. de Montigny και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών των προσφευγόντων του Μαρτίου 2015, καθώς και αυτών που εκδόθηκαν στη συνέχεια, καθόσον εφαρμόζουν την απόφαση της ΕΥΕΔ περί μείωσης της αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης από 15 % σε 10 %.

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει ανεφάρμοστη έναντι των προσφευγόντων την απόφαση του διοικητικού γενικού διευθυντή της ΕΥΕΔ της 23ης Φεβρουαρίου 2015·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει το εκκαθαριστικό σημείωμα των αποδοχών τους του Μαρτίου 2015, καθώς και αυτά που εκδόθηκαν στη συνέχεια, καθόσον εφαρμόζουν συντελεστή αποζημιώσεως συνθηκών διαβίωσης 10 %·
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-7/16)**

(2016/C 145/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία αναθεωρήθηκε και μειώθηκε το ποσό της αντισταθμιστικής αποζημίωσης που καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα, η οποία προσελήφθη με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου του βελγικού δικαίου, και προβλέφθηκε η ανάκτηση των επιπλέον καταβληθέντων ποσών.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Κυρίως, να ακυρώσει το σημείωμα της 9ης Απριλίου 2015 της Επιτροπής (PMO) που απευθύνεται στην προσφεύγουσα και τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας με τα οποία το σημείωμα αυτό τέθηκε ακολούθως σε εφαρμογή, καθώς και, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, το σημείωμα της 12ης Δεκεμβρίου 2014 καθώς και τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας που συνετάγησαν στη συνέχεια, όσον αφορά τον εκ νέου υπολογισμό της μηνιαίας αντισταθμιστικής αποζημίωσής της, ειδικότερα:
 - Το σημείωμα της 9ης Απριλίου 2015 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων, PMO/1 — Αμοιβές και διαχείριση ατομικών οικονομικών δικαιωμάτων) προς την προσφεύγουσα·
 - Τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας 04/2015 έως 06/2015 της προσφεύγουσας και τα επόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας που προβλέπουν κράτηση 208,30 € (κωδικός DPN –Remboursement dett) και τα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας·
 - Το προκαταρκτικό σημείωμα du 12ης Δεκεμβρίου 2014 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων, PMO/1 — Αμοιβές και διαχείριση ατομικών οικονομικών δικαιωμάτων) προς την προσφεύγουσα·
 - Τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας 12/2014 έως 03/2015 της προσφεύγουσας.
- Επικουρικώς, να ακυρώσει τα σημειώματα και τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας στο μέτρο που προβαίνουν σε κρατήσεις που εφαρμόζονται αναδρομικώς στις αποδοχές που έλαβε η προσφεύγουσα μέχρι την 9η Απριλίου 2015·
- Σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά EMA

(Υπόθεση F-8/16)

(2016/C 145/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της εκδόσεως αξιολογήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας για το έτος 2014 και της απόφασης της 1ης Απριλίου 2015 της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων αρχής (ΑΑΣΣ) περί μη ανανέωσης της σύμβασεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας, καθώς και αίτημα αποζημίωσης προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας για την περίοδο από 16 Φεβρουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2014, όπως αυτή οριστικοποιήθηκε στις 31 Μαρτίου 2015 από τον δευτεροβάθμιο αξιολογητή («Assessor») και προσυπογράφηκε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 14 Απριλίου 2015·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΑΣΣ της 1ης Απριλίου 2015 περί μη ανανέωσης της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να ακυρώσει τις δύο αποφάσεις της ΑΑΣΣ της 26ης Οκτωβρίου 2015 περί απορρίψεως των δύο διοικητικών ενστάσεων τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά των προμνησθεισών αποφάσεων·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση ύψους 10 000 ευρώ·
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή-αγωγή της 17ης Φεβρουαρίου 2016 — ΖΖ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-9/16)

(2016/C 145/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΖΖ κ.λπ. (εκπρόσωπος: M. Casado Garcia-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί μη χορηγήσεως στους τέσσερις προσφεύγοντες-ενάγοντες σχολικά επιδόματα για το έτος 2014-2015 και τα επόμενα έτη και αίτημα να υποχρεωθεί το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στους προσφεύγοντες-ενάγοντες τα σχολικά επιδόματα για το έτος 2015/2016, πλέον τόκων υπολογιζομένων από τις ημερομηνίες κατά τις οποίες οφείλονταν τα ποσά αυτά δυνάμει του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες ατομικές αποφάσεις της 24ης Απριλίου 2015·
 - καθόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου και 19ης Νοεμβρίου 2015·
 - να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στους προσφεύγοντες-ενάγοντες το σχολικό επίδομα για το έτος 2015/2016 πλέον τόκων υπολογιζομένων από τις ημερομηνίες κατά τις οποίες οφείλονταν τα ποσά αυτά δυνάμει του παραρτήματος VII του ΚΥΚ.
 - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
-

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Φεβρουαρίου 2016 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-11/16)**

(2016/C 145/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: N. Lhoest, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως αναθεώρησης του βαθμού στον οποίο κατετάγη η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) κατά τη μετάταξή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αρνήσεως αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας της και αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή σε εξόφληση της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών που έχει καταβάλει στην προσφεύγουσα και των αποδοχών που θα έπρεπε να της έχει καταβάλει κατόπιν αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας της, πλέον τόκων υπερημερίας.

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Απριλίου 2015, περί αρνήσεως αναθεώρησης του βαθμού της προσφεύγουσας κατά τη μετάταξή της και περί αρνήσεως επανεξετάσεως της σταδιοδρομίας της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την περίοδο από 16 Ιουνίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2010, παρά την προαγωγή της από τον βαθμό C4 (νυν AST 3) στον βαθμό C3 (νυν AST 4) στην οποία προέβη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 7 Αυγούστου 2009 με αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2000·
 - να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2015 περί απορρίψεως της από 17 Ιουλίου 2015 διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας·
 - να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξοφλήσει στην προσφεύγουσα τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που της έχει καταβάλει και των αποδοχών που θα έπρεπε να της έχει καταβάλει κατόπιν αποκαταστάσεως της σταδιοδρομίας της κατά βαθμό και κλιμάκιο, πλέον τόκων υπερημερίας·
 - να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
-

